

พระราชบัญญัติ

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบิด
และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๕๔๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐)

ชาติติยทิพอรภา

พล. อ. พิษณุทนทร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง เพื่ออนุวรรตนาการให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติปีประดิทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำว่า “วันที่ ๓๑ มีนาคม” ในมาตรา ๒๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็น “วันที่ ๓๑ ธันวาคม”

มาตรา ๔ บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงใบอนุญาตมี และใช้อาวุธปืน ซึ่งออกให้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๕๐๕

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี